

## USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D., a Mgr. Jana Čížka ve věci

žalobce: **Městys Luka nad Jihlavou**  
sídlem 1. máje 76, 588 22 Luka nad Jihlavou  
zastoupeného advokátkou JUDr. Boženou Zmátlovou  
sídlem Dvořákova 1927/5, Jihlava

proti  
žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**  
sídlem Žižkova 57, 587 33 Jihlava

za účasti: Svaz vodovodů a kanalizací Jihlavsko  
sídlem Žižkova 1867/93, 586 01 Jihlava  
zastoupeného advokátem JUDr. Oldřichem Chudobou  
sídlem Při Trati 1084/12, 141 00 Praha

**v řízení o žalobě na ochranu před nečinností žalovaného v řízení o návrhu žalobce o předání vodohospodářského majetku včetně majetkové a provozní evidence a o určení vlastnického práva, vedeného žalovaným pod sp. zn. OOSČ 300/2018**

**takto:**

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto usnesení vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč. Soud vyzývá zástupce žalobce, aby sdělil číslo účtu pro vrácení soudního poplatku ve lhůtě 3 dnů od doručení tohoto usnesení.

**Odůvodnění:**

1. Žalobou podanou dne 9. 7. 2025 se žalobce domáhal ochrany proti nezákonnému zásahu žalovaného spočívajícímu v tom, že ve sporném správním řízení vedeném podle § 141 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, stále nevydal meritorní rozhodnutí. Žalobce vystoupil z dobrovolného svazku obcí s názvem Svaz vodovodů a kanalizací Jihlavsko, a současně s tím podal žalovanému návrh na vrácení (vydání) vodohospodářského majetku zpět žalobci. Žalovaný o tomto návrhu vede správní řízení sporné ve smyslu § 141 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, které zahájil dne 1. 12. 2017.
2. Sporné řízení o vydání vodohospodářského majetku mezi žalobcem a osobou zúčastněnou na řízení se tedy vede od 1. 12. 2017. V něm žalovaný vydal rozhodnutí dne 8. 7. 2019, č. j. KUJI 53597/2019, proti němuž podaly strany správní žalobu. Věcí se tak zabýval Krajský soud v Brně, který rozsudkem ze dne 23. 6. 2021, č. j. 31 A 120/2019-404, zrušil

první rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu posouzení. Proti citovanému rozsudku však podal kasační stížnost žalobce a Nejvyšší správní soud svým rozsudkem ze dne 25. 4. 2023, č. j. 8 As 224/2021-182, zrušil rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil zpět k projednání. Krajský soud v Brně vydal dne 31. 10. 2023 druhý rozsudek, č. j. 31 A 120/2019-480, kterým opět zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 7. 2019 a věc mu vrátil k dalšímu řízení. I proti němu podal žalobce kasační stížnost, ale tu Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 20. 12. 2024, č. j. 8 As 260/2023-78, odmítl.

3. Žalobce podal Ministerstvu vnitra návrh k uplatnění opatření proti nečinnosti a ministerstvo vydalo dne 15. 4. 2025, č. j. MV-14695-63/ODK-2018, rozhodnutí, kterým žalovanému přikázalo, aby do 30. 6. 2025 vydal v řízení sp. zn. OOSČ 300/2018, konečné rozhodnutí. Přesto žalovaný stále rozhodnutí nevydal.
4. Soud však vyhodnotil podanou žalobu na ochranu před nečinností jako opožděnou, a to s ohledem na § 80 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Toto ustanovení říká, že žaloba musí být podána do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení, a není-li taková lhůta stanovena, ode dne, kdy byl žalobcem vůči správnímu orgánu nebo správním orgánem proti žalobci učiněn poslední úkon. Pro posouzení včasnosti žaloby bylo podstatné určit, zda se v dané věci odvíjí lhůta pro podání žaloby od uplynutí lhůty pro rozhodnutí, nebo od posledního úkonu žalovaného.
5. Žalovaný vede sporné správní řízení podle § 141 správního řádu. Toto ustanovení samo neříká, v jaké lhůtě musí žalovaný rozhodnout. Je však nutno jej vykládat v souladu s celým správním řádem. Ustanovení o sporném řízení v § 141 správního řádu není vyčerpávající a speciálně upravuje vybrané otázky – např. způsob zahájení řízení, způsob dokazování, možnost uzavření smíru, náklady řízení. V ostatních otázkách ale správní orgán postupuje podle obecných ustanovení správního řádu, jako je např. přerušování řízení, doručování. Stejnou povahu má i lhůta pro vydání rozhodnutí upravená v § 71 správního řádu. I toto ustanovení dopadá na sporné řízení vedené podle § 141 správního řádu. Rozhodnutí ve věci je správní orgán povinen podle § 71 odst. 1 správního řádu vydat bezodkladně, přičemž podle třetího odstavce téhož ustanovení nelze-li rozhodnutí vydat bezodkladně, je správní orgán povinen vydat jej do 30 dnů od zahájení řízení. K tomu si může připočítat dalších 30 dnů, pokud nařídil ústní jednání, místní šetření, je nutné předvolat svědky nebo je předvést, případně jde-li o zvlášť složitý případ. Maximální lhůta pro vydání rozhodnutí tak podle § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu činí 60 dnů.
6. Lhůta pro podání správní žaloby se proto bude řídit tím, kdy uplynula zákonná lhůta pro vydání rozhodnutí, protože ji zákon stanoví. Krajský soud přitom dospěl k závěru, že žalovaný měl rozhodnutí vydat ve lhůtě 60 dnů od zahájení řízení – otázka vrácení vohohospodářského majetku obcím, které vystoupily z dobrovolných svazků, představuje totiž komplikovanou problematiku. Pro žalovaného rozhodně není běžným sporem, který by mohl jednoduše vyřídit.
7. Pokud jde o počátek běhu lhůty, pak v *případě, že správní orgán rozhoduje po zrušení jeho předchozího rozhodnutí jiným orgánem veřejné moci (odvolacím správním orgánem nebo soudem), běží správnímu orgánu nová lhůta k vydání nového rozhodnutí od právní moci zrušujícího aktu* (srov. KÜHN, Z., KOCOUREK, T. a kol. *Soudní řád správní: Komentář*. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2026-1-6]. ASPI\_ID KO150\_2002CZ. Dostupné z:

www.aspi.cz. ISSN 2336-517X). Pro žalovaného bylo závazné, že výše citovaným rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 31. 10. 2023, č. j. 31 A 120/2019-480, bylo jeho rozhodnutí zrušeno a měl věc znovu projednat. Toto rozhodnutí krajského soudu nabylo, podle veřejně dostupných informací (na stránkách www.nssoud.cz), dne 6. 11. 2023 právní moci.

8. Na počátek běhu této lhůty by mohlo mít vliv, pokud by správní orgán například neměl k dispozici správní spisy a objektivně o věci nemohl rozhodnout. To však žalovaný netvrdil.
9. Dnem právní moci rušícího rozsudku krajského soudu (6. 11. 2023) tak žalovanému začala běžet 60denní lhůta pro vydání rozhodnutí. A ta uplynula 6. 1. 2024. Jednoletá lhůta pro podání správní žaloby podle § 80 odst. 1 s. ř. s. tak začala běžet od 7. 1. 2024 a uplynula 6. 1. 2025. Žalobce přitom podal žalobu 9. 7. 2025, tedy prakticky půl roku po jejím uplynutí.
10. Důležité je říci, že na běh jednoleté lhůty pro podání žaloby nemá žádný vliv to, že ve věci vydalo Ministerstvo vnitra opatření proti nečinnosti a přikázalo žalovanému rozhodnout: *Lhůta začíná tedy běžet ode dne, kdy marně proběhla zákonná lhůta pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení. Jakékoliv další úkony správního orgánu nebo účastníka řízení nemají na její běh vliv, lhůtu jimi nelze přerušit ani stavět. Takový účinek nemá ani využití opatření proti nečinnosti před správním orgánem, které sice žalobce musí využít jako podmínku pro přístup k soudu, avšak současně se o dobu vyřizování tohoto opatření žalobní lhůta neprodlužuje, a tím spíše jím nemůže být ani přerušena* (srov. JIRÁSEK, Jan. § 80 [Lhůta pro podání žaloby a její náležitosti]. In: BLAŽEK, Tomáš, JIRÁSEK, Jan, MOLEK, Pavel, POSPÍŠIL, Petr, SOCHOROVÁ, Vendula, ŠEBEK, Petr. Soudní řád správní. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016. Dostupné na beck-online.cz).
11. K obdobnému závěru dospívá i výše již jednou citovaná komentářová literatura: *Tato opatření mají primárně donutit nečinný správní orgán rozhodnout, a proto obecně na lhůtu pro vydání rozhodnutí nemají vliv (rozsudek NSS 8 As 88/2016-32, bod 22)* (srov. KÜHN, Z., KOCOUREK, T. a kol. Soudní řád správní: Komentář. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2026-1-6]. ASPI\_ID KO150\_2002CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X). Dále se tamtéž uvádí: *Opatření proti nečinnosti ovšem má vliv na běh lhůty pro vydání rozhodnutí tehdy, jestliže se jedná o opatření dle § 80 odst. 4 písm. d) spr. řádu, kterým nadřízený správní orgán zákonnou lhůtu pro vydání rozhodnutí usnesením přiměřeně prodloužil (NSS tento závěr naznačil v rozsudku NSS 2 As 14/2012-41)*. V nynější věci ale ministerstvo podle § 80 odst. 4 písm. a) správního řádu přikázalo vydat žalovanému rozhodnutí, tedy nepostupovalo cestou prodloužení zákonné lhůty pro vydání rozhodnutí [dle § 80 odst. 4 písm. d) správního řádu].
12. Ačkoliv tedy ministerstvo stanovilo žalovanému lhůtu k vydání rozhodnutí, takové prodloužení nemá vliv na běh lhůty pro podání správní žaloby podle § 80 s. ř. s. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 5. 2017, č. j. 1 Azs 270/2016-32, uvedl: *Lhůta stanovená v opatření Komise proti nečinnosti však nemůže být chápána tak, že by zakládala novou lhůtu pro vydání rozhodnutí správního orgánu či že by tuto lhůtu prodlužovala. Opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu bylo sice prostředkem, který bylo třeba bezvýsledně vyčerpat, aby žalobci svědčila aktivní legitimace k podání nečinnostní žaloby (§ 79 odst. 1 věty první s. ř. s.), avšak běh lhůty pro podání žaloby se stále i po vydání opatření proti nečinnosti, v němž byla správnímu orgánu prvého stupně stanovena lhůta pro vydání rozhodnutí, odvíjí od marného uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí stanovené zákonem.*

13. Jelikož soud v tomto řízení nejprve vyzval žalobce ke změně žalobního typu (ze zásahové žaloby na nečinnostní) a činil i další procesní kroky směřující k tomu, aby mohl žalobu věcně posoudit, mohlo by být následné odmítnutí žaloby pro opožděnost pro žalobce překvapivé. Proto soud dne 8. 1. 2026 seznámil žalobcovu zástupkyni se svým předběžným posouzením včasnosti žaloby a dal jí možnost reagovat svými argumenty, případně doplněním skutkových tvrzení, a to ve lhůtě 2 týdnů od doručení písemné výzvy. Žalobcova zástupkyně požádala o posečkání v délce dalších 10 dnů, neboť mezi jejím klientem a osobou zúčastněnou na řízení probíhají jednání o smírném řešení, což by umožnilo vzít žalobu zpět. Protože se však ani v prodloužené lhůtě k otázce včasnosti žaloby nevyjádřila, ani ji nevzala zpět, soud přistoupil k rozhodnutí.
14. Krajský soud uzavírá, že žalobce měl podat žalobu (po vyčerpání prostředků ochrany proti nečinnosti ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s.) nejpozději dne 6. 1. 2025. Soud tudíž dospěl k závěru, že žaloba podaná 9. 7. 2025 byla podána opožděně, proto ji podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítl.
15. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba odmítnuta.
16. Výrok o vrácení zaplaceného soudního poplatku má oporu v § 10 odst. 3 *in fine* zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Podle něj soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, a to ve lhůtě plynoucí z § 10a odst. 1 tohoto zákona.

#### **Poučení:**

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 26. 2. 2026

Mgr. Milan Procházka  
předseda senátu